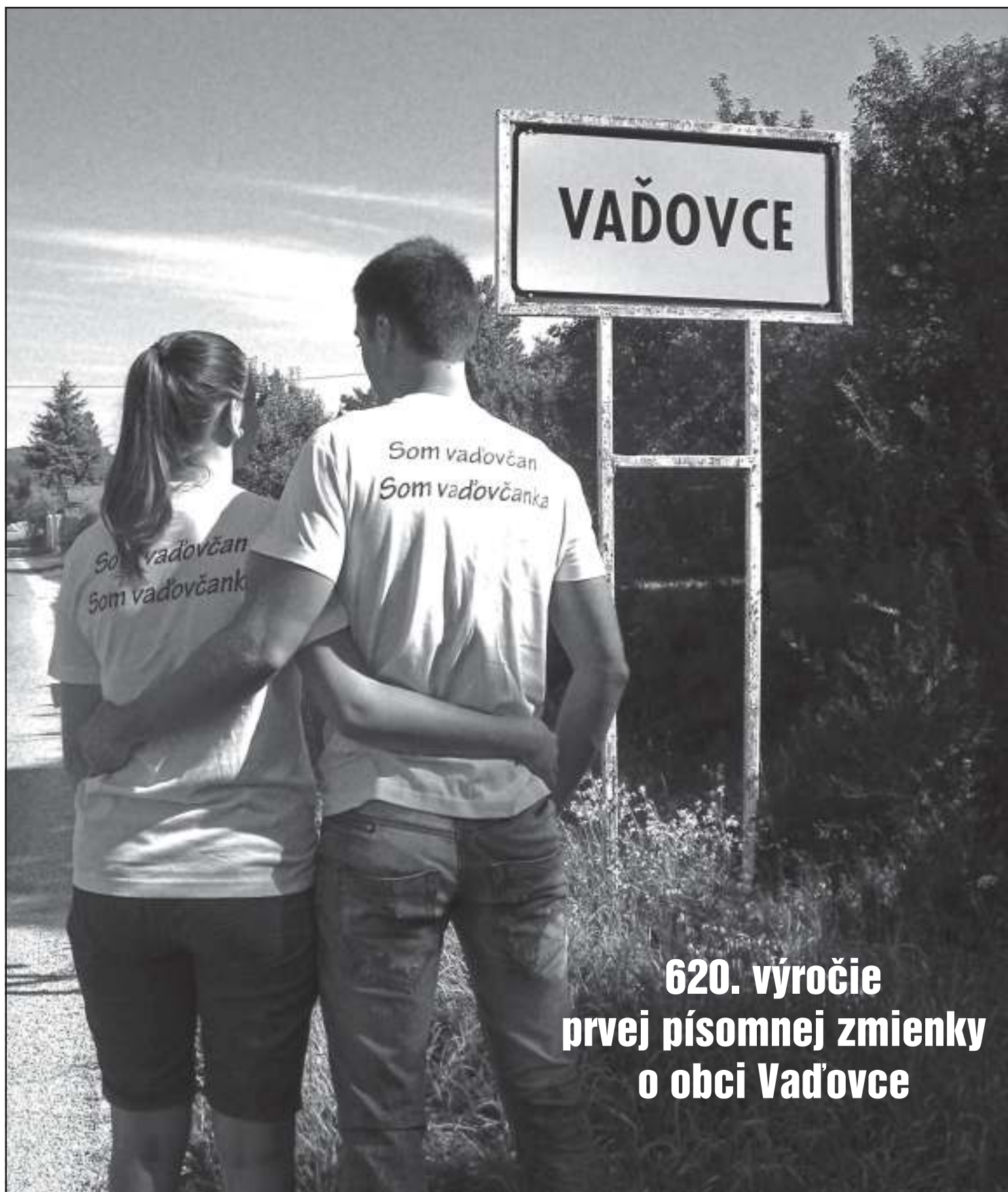

Vad'ovské novinky

Noviny obce Vad'ovce * ročník VI.

1/2012

**620. výročie
prvej písomnej zmienky
o obci Vad'ovce**

Vážení spoluobčania, milí rodáci a priaznivci našej obce

toto číslo našich, a verím, že aj Vašich Vaďovských noviniek, je venované predovšetkým oslavám 620. výročia prvej písomnej zmienky o našej obci. Iste už veľká väčšina z Vás vie, že oficiálne oslavy tohto výročia sa budú konať v sobotu 18. augusta 2012 so začiatkom o 14. hodine, kedy spoločne odovzdáme do užívania komunitné centrum – Dom záujmových činností v budove bývalej rímsko-katolíckej fary, kde je nainštalované múzeum obce. Chceme v ňom uchovať materiálne pamiatky, ktoré tvorili súčasť života našich predkov v minulom storočí, ale chceme v ňom poriadť i rôzne výstavy, snád sa nám podarí rozvinúť tam i záujmovú činnosť našich občanov. Námetov na využitie priestorov je viac, uvidíme, čo sa nám podarí uskutočniť. Slávnosť bude pokračovať o 15. hodine odovzdaním viacúčelového ihriska v priestoroch areálu našej základnej školy, pripravené je športové popoludnie, popoludnie s dychovkou a vo večerných hodinách bude program pokračovať diskotékou. Ako vidíte, vážení spoluobčania, program je rôznorodý, veríme, že každý si nájde niečo, čo ho zaujme a poteší. Mne zostáva len veriť, že oslavy prebehnú dôstojne a že utužia naše vzájomné susedské a priateľské vzťahy, že sa na nich postretajú rodáci, bývalí občania našej obce, bývalí spolužiaci a že všetci účastníci si odnesú domov len tie najkrajšie spomienky a dojmy. Vážení spoluobčania, rodáci a priaznivci našej obce, všetkých Vás srdečne pozývam na oslavy 620. výročia prvej písomnej zmienky o našej obci. **Aľžbeta Tuková, starostka obce**

V mesiacoch apríl až júl 2012 prebiehala v priestoroch školského ihriska realizácia projektu: „Viacúčelové ihrisko Vaďovce“, ktorý bol finančne podporený z fondu Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013 a Systémom finančného riadenia Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka v sume 56181,73 eura. Z tejto sumy príspevkov z prostriedkov obce činí 2880,26 eura. Vážení priaznivci športu, zostáva nám len veriť, že tento pekný projekt prispeje k rozvoju športových aktivít občanov našej obce a že všetci, ktorí ho budú využívať na svoje športové aktivity, budú súčasne dbať nielen na bezpečnosť pri športovaní, ale budú ho i chrániť pred poškodením, aby nám ihrisko ešte dlho slúžilo.

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Rokovanie obecného zastupiteľstva dňa 27.2.2012:

- poslanci OZ zobrali na vedomie správu nezávislého audítora za rok 2010 a návrh plánu kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce pre rok 2012

- bola stanovená výška poplatkov za hrobové miesta na miestnom cintoríne nasledovne:

- * 1 hrob - na dobu 10 rokov - 10 eur
- * 2 hrob - na dobu 10 rokov - 20 eur
- * 3 hrob - na dobu 10 rokov - 30 eur
- * detský hrob a urna - doba 10 rokov - 3,50 eura
- * poplatok za hroby staré od 0 do 5 rokov sa poplatok zníži o 50 %, t.j. hrobové miesta od roku 2007 po rok 2011.

- poslanci OZ sa uzniesli na zakúpení služobného vozidla, nakoľko súčasné služobné vozidlo je v nevyhovujúcom technickom stave, doporučujú zakúpiť Škodu Fabia 1,4

- OZ sa uznieslo na odpredaji parcely č. 435/1 v k.ú. Vaďovce o výmere 58 m² p. Romanovi Hučkovi, parcela leží pred vchodom do jeho rodinného domu

Rokovanie obecného zastupiteľstva dňa 11.6.2012:

Poslanci OZ schválili:

- VZN o poskytovaní sociálnych služieb
- preklenovací úver na financovanie viacúčelového ihriska od VÚB a.s.
- plat starostky obce
- poskytnutie príspevku na konanie Slávností bratstva Čechov a Slovákov na Javorine vo výške 30 eur
- udelenie čestného občianstva obce p. Ing. Lubomírovi Martákovi CSc. pri príležitosti 620. výročia prvej písomnej zmienky o obci za jeho pomoc pri realizácii rozvojových projektov obce

Rokovanie obecného zastupiteľstva dňa 28.6.2012:

Poslanci OZ schválili s výhradou záverečný účet obce za rok 2011

Rokovanie obecného zastupiteľstva dňa 23.7.2012:

Poslanci OZ schválili:

- vecné bremeno v prospech p. Andreja Beniana, Vaďovce č. 91 - uloženie ČOV a električky na parcele č. 20 v k.ú. Vaďovce vo vlastníctve obce

- predĺženie nájomných zmlúv v bytovom dome „B“
- program osláv 620. výročia prvej písomnej zmienky o obci Vaďovce

Naša obec slaví 620. Výročie prvej písomnej zmienky

Vážení občania, pri príležitosti 620. výročia prvej písomnej zmienky obce Vadovce, prinášame Vám krátky pohľad do histórie Čachtického panstva a našej obce, ktorý spracoval náš rodák p. Ing. Vladimír Mikláš:

Prvý raz sa hrad Čachtice spomína v liste z roku 1276, keď Ladislav IV. Daroval úspešným obrancom Čachtického hradu – Pongrácovi a Petrovi, ktorí bojovali proti českému kráľovi Otakarovi, obec Lontov v Hontianskej župe.

Dejiny hradu a tým zároveň i obcí, patriacich do jeho panstva, môžeme sústavnejšie sledovať až od konca 14. storočia. Za uhorského kráľa Žigmunda bol hrad Čachtice kráľovským majetkom. Žigmund ho 7. marca 1392 daroval za preukázané zásluhy vojvodovi Ctiborovi zo Ctiboric spolu s mestečkom Čachtice a dvadsiatimi dedinami, ktorých názvy boli na darovacej listine vypísané. V prípade vymretia Ctiborovho rodu mal pripadnúť hrad i s dedinami Ctiborovým bratom Mikulášovi a Ondrejovi a jeho dedičom. Súčasne s donáciou dostal Ctibor a jeho bratia právo odpredať alebo dať do zálohu hrad i s dedinami ktorémukolvek šľachticovi v Uhorsku. Do držby majetku uviedla Ctibora Nitrianska kapitula v máji toho istého roku. Donáciu potvrdil Žigmund v roku 1398 spolu s darovaním mestečiek Vrbové a Veľké Kostoľany, ktoré Ctibor pripojil k čachtickému panstvu. Po smrti vojvodu Ctibora v roku 1414 prešlo panstvo do vlastníctva jeho syna Ctibora II. Ctibor II. nemal synov, a preto sa snažil zabezpečiť testamentom z roku 1431 majetok dcére Kataríne. Zomrel v roku 1434 a tým vymrel rod Ctiborovcov po meči. Na Ctiborov majetok si uplatňovali nárok kráľovský fiškus i Ctiborova dcéra Katarína a bratranec Nikolaiko zo Ctiboric. V spore o majetok rozhodol snem v roku 1435 v prospech kráľovskej koruny. Ctiborovej dcére Kataríne prisúdil podľa platných uhorských zákonov prislúchajúcu dievčenskú štvrtinu z majetkov, vyplatenú v peniazoch. Nikolaiko bol z dedičstva vylúčený pre nevernosť kráľovi Žigmundovi, keďže vo vojne proti Poľsku bojoval na strane Poliakov.

Čachtické panstvo nezostáva dlho v rukách kráľovskej koruny. Už v roku 1436 dostáva ho donáciou od Žigmunda kráľovský pokladník Michal Orszagh de Guth, ktorého uvádza Nitrianska kapitula do vlastníctva v roku 1437. Rodina Orszagh vlastní panstvo až do októbra 1567, kedy zomiera posledný mužský potomok Krištof Orszagh. Po jeho smrti sa panstvo dostáva do vlastníctva koruny, ale je v jej rukách len krátky čas. V roku 1569 dáva kráľ Maximilián hrad i s dedinami do zálohu Uršule Kanižayovej, vdove po Tomášovi Nádašdym a jej synovi Františkovi Nádašdymu.

Uršula Kanižazová odovzdala kráľovskej korune ako výmenu za hrad Čachtice svoj hrad Kanižu a zložila zaň v prospech kráľovskej koruny zálohovanú sumu 50 tisíc zlatých. K hradu dostala mestečká Čachtice, Vrbové, Veľké Kostoľany a dediny Komárno, Želovany, Častkovce, Podolie, Korytné, Krajné, Brezovú, Kostolné, Starú Turú, Lubinu, Hrušové, Hrachovište, Gablov, Višňové, Zakostoľany, Vadovce, ako aj majetkové časti v dedinách Dubovany a Bzince. Tieto sídliská tvorili i v budúcnosti majetkovú podstatu panstva. V prípade predaja hradu s panstvom dostala Uršula Kanižazová prísľub predkupného práva. Hrad i panstvo sa dostalo do vlastníctva rodiny Nádašdyovej v roku 1602. Získal do František Nádašdy od panovníka Rudolfa II. za celkovú sumu 88 085 zlatých a 40 denárov. Do uvedenej sumy sa počítalo i 50 000 zlatých, za ktoré bol dosiaľ v zálohu. Nový majiteľ panstva získal neobmedzené právo voľne nakladať s majetkom. V prípade vymretia rodu po mužskej línii sa panstvo malo vrátiť korune oproti náhrade celej kúpnej ceny. Nového majiteľa uviedla do držby panstva Ostrihomská kapitula v roku 1603.

Po smrti Františka Nádašdyho v roku 1604 sa majiteľkou panstva stáva jeho manželka Alžbeta Báthoryová. Ešte za jej života v roku 1613 dochádza k prvému deleniu panstva na tri časti medzi

deti Františka Nádašdyho – Pavla a Katarínu, ktorá sa vydala za Juraja Drugentha, a Annu, vydatú za Mikuláša Zrinyiho. Po smrti sestry Anny v roku 1617 sa panstvo delí druhý krát medzi Pavla a Katarínu. Do tejto delby pripadá aj majetková časť zomrelej sestry. Od toho času má čachtické panstvo dvoch zemepánov- rody Nádašdy a Drugeth.

Rozdelenie panstva bolo v jeho dejinách významným medzníkom. Už nikdy sa nescelilo do pôvodnej podoby. Hrad bol v čase rozdelenia zemepánmi málo používaný a aj hradby boli už schátrané. Zemepáni sa dohodli prispieť na opravu hradu a hradieb finančnou sumou. Vnútorný obývací hrad si rozdelili presne na polovicu i s hospodárskymi budovami. Spoločne užívali veľkú kuchyňu, šafařov dom, väzenie, skladište na pušný prach a muníciu a žlabovú studňu. V delbe ostatného majetku sa zachovala dôsledná parita. Orná pôda, vinice a lúky boli rozdelené na dve rovnaké časti s právom osobitného hospodárenia a voľného disponovania s nimi. Lesy patriace k panstvu zostali v spoločnom vlastníctve. Vstup do nich a ich poškodzovanie rúbaním sa pod hrozbou pokuty zakazoval všetkým obyvateľom panstva. Ak predsa došlo k výrubu stromov /hlavne na rozšírenie kopaníc a získanie ornej pôdy/, zemepánski úradníci zvyšovali dávky šafranu za každý ďalší výrub. Rieky a potoky bohaté na ryby a raky zostali v spoločnom užívaní. Rybáriť v nich však bolo zakázané poddaným i zemepánskym úradníkom. Krčmy na predaj vína, piva a pálenky si mohli otvoriť obaja zemepáni ľubovoľne. Poddanské sedliacke a želiarske usadlosti si rozdelili na polovicu tak, že každému zemepánovi pripadol v jeho časti aj rovnaký počet poddaných remeselníkov.

Základom sedliackej usadlosti bola štvrtinová usadlosť. Za BocsKayovho povstania v roku 1625 utrpelo panstvo veľké škody a z tohto dôvodu nastali v jeho vlastníctve zmeny. Pavel Nádašdy prepísal svoj podiel čachtického panstva a hradu na manželku Juditu Révayovú. V roku 1633 Pavol Nádašdy zomrel. Judita Révayová sa vydala za Adama Forgácha a vlastnila panstvo do roku 1639. Dňa 29. septembra 1639 predala a prepísala pred podnotárom kráľovskej kúrie Gašparom Lippaym nádašdyovskú časť panstva svojmu synovi Františkovi Nádašdymu za 60 tis. zlatých.

Drugethovská časť panstva sa v priebehu ďalších rokov dvakrát delila. K prvej delbe došlo v roku 1629 po smrti Kataríny Nádašdyovej – Drugethovej medzi jej deti Jána Drugetha a Alžbetu Drugethovú, ktorá sa vydala za Ladislava Révayho. Ďalej sa delila i majetková časť Jána Drugetha ml. a Barbory Drugethovej vydatej za Mikuláša Draškoviťsa. Týmto postupnými delbami sa pôvodne celistvé panstvo rozdrobilo medzi dva rody, resp. medzi ich vetvy a stalo sa komposesorátnym /viacpodielovým/ panstvom.

Nádašdyovci ako vlastníci pôvodného veľkého panstva často získavali peniaze, ktoré potrebovali na vyzbrojovanie vojakov na vojnových výpravách, zálohovaním celých obcí alebo určitých majetkových častí. V tomto smere vynikol František Nádašdy ml., ktorý napr. v roku 1639 dal do zálohu svoju polovicu obce Krajné, v roku 1640 svoju polovicu obce Stará Turá. V 40. a 50. rokoch 17. storočia zálohoval i svoju časť v našej obci. František Nádašdy ml. vlastnil polovicu panstva do roku 1670, kedy mu bol zhabaný všetok majetok v prospech kráľovskej koruny a to pre zradu, ktorej sa dopustil voči panovníkovi prípravou povstania. V nasledujúcom roku bol popravený a jeho dedičia zbavení všetkých dedičských nárokov. Cisár Leopold I. predal v roku 1695 zhabanú nádašdyovskú časť panstva Čachtice Krištofovi Antonovi Erdodymu a jeho potomkom za 210 tisíc zlatých. Zálohované obce a majetkové diely pripojil Erdody k panstvu až v roku 1701 po vyplatení súm bývalým nádašdyovským veriteľom. Od roku 1701, to znamená celé 18. a 19. storočie, až do zrušenia poddanstva patrila obec pod feudálne panstvo rodov Erdody, Forgacz a Czaky.

Ing. Vladimír Mikláš

Svojím pohľadom do histórie do Vaďovských noviniek prispel aj čestný občan našej obce Ing. Andrej Strýček:

Nože, milí Vaďovčania, obzrime sa trochu do minulých storočí

Ak si budú Vaďovce v tomto roku spomínať na 620-te výročie prvej písomnej zmienky o vlastnej obci, prvý fakt, na ktorý narazíme je, že prvá zmienka sa udiala o rovných 100 rokov pred tzv. „objavením Ameriky“. Naozaj ide len o tzv. „objavenie“, pretože odvážny sever-skí moreplavci – Normani – priplávali k brehom severnej Ameriky už dávno pred rokom 1492.

Veľmi významnou, mimoriadne závažnou udalosťou, ktorá sa odohrala len pár rokov pred rokom 1392, bola bitka na Kosovom poli medzi balkánskymi Slovanmi /Srbmi, Chorvátmi, Čiernohorcami/ a bojovými oddielmi Veľkej porty, Turkami. Sultán Murad I. tu porazil vojská kniežata Lazara, v dôsledku čoho sa veľmi zintenzívnili tlak Islamu na najbližšie balkánske štáty. Nedorozumenia, boje, mocenské súperenie o toto územie sa – žiaľ – preplazilo až do dnešných dní.

K veľmi smutnej, poľutovania hodnej udalosti došlo o pár rokov neskôr – v roku 1415 – keď na Kostnickom koncile upálili najväčšieho Čecha, majstra Jána Husa. A to preto, lebo v kapli Betlehemskej v Prahe vášnivo útočil proti rozsiahlym neporiadkom v katolíckej cirkvi. Proti neporiadkom, ktoré sa až príliš rozchádzali s učením Nového zákona. Majstra J. Husa upálili napriek tomu, že mal tzv. „ochranný glejt“ od samotného cisára.

Zástavu cieľavedomého odboja proti Rímu, proti vysokému kléru katolíckej cirkvi o necelých 100 rokov prevzal nemecký kňaz – kazateľ Martin Luther, ktorý v roku 1517 vyvesil na dvere chrámu vo Wittenbergu 95 téz svojho učenia, čím sa stal zakladateľom novej cirkvi, ktorá bola pomenovaná jeho menom. Ukázalo sa, že pokrokové myšlienky nemožno – natrvalo – udusiť. Následne potom Melancthon spísal – vypracoval rozsiahlejšie zdôvodnenie Lutherových zásad – evanjelický katechizmus. To sa stalo v roku 1530. Krátko na to si aj anglický kráľ Henrich VIII. uvedomil, že majestátu Ríma sa netreba až tak obávať a v roku 1534 si založil svoju – anglikánsku cirkev.

A ktože nám – Slovenom, Uhrom – v tom čase vládol? Arpádovci ukončili svoje účinkovanie na Uhorskom tróne v roku 1301. Vládu prevzal známy a úspešný vládca Karol Róbert /1308 – 1342/. K. Róbert v roku 1328 založil v Kremnici mincovňu, ktorá razila najprv strieborné a neskôr zlaté kremnické dukáty.

Po K. Róbertovi prevzal vládu ďalší významný panovník Ľudovít Veľký /1342 – 1382/. Za vlády Ľudovíta Veľkého dosiahlo Uhorsko vrchol svojej moci. Rok pred svojou smrťou – 1381 – udelil Slovákom v Žiline privilégium, ktoré im zaručovalo rovnaké zastúpenie na spravovaní mesta s Nemcami. A o 10 rokov po jeho smrti /1392/ už tu máme prvú písomnú zmienku o Vaďovciach.

Na našej skromnej /neúplnej/ historickej výprave sa objavuje ďalší veľký a významný panovník kráľ Žigmund, nevlastný brat českého kráľa Václava IV. Za zmienku stojí, že len 4 roky po prvej zmienke o Vaďovciach, len 7 rokov po bitke na Kosovom poli – roku 1396 – musel cisár kráľ Žigmund viesť bitku proti Turkom pri bulharskom Nikopoli poblíž Dunaja. V tejto bitke utrpel katastrofálnu porážku. Bol to vraj veľký flamender, sukničkář a márnotrtník. Ale bol to i obratný politik – veď nám vládol celých 50 rokov /1387- 1437/.

Ale vráťme sa do rodných chotárov.

Neodmysliteľným súputníkom histórie Vaďovciac bol Čachtický hrad a tiež jeho nie veľmi slávna všemocná pani Alžbeta Báthorička. V historických prameňoch sa uvádza, že v roku 1392 Cisár Žigmund daroval Čachtický hrad vojvodovi Ctiborovi zo Ctiboric. Avšak rok 1392- ako už vieme – je i dátumom prvej zmienky o Vaďovciach. Z toho - pravdepodobne – možno usudzovať, že v darovacej listine cisára Žigmunda sa ocitla i zmienka o Vaďovciach, ako o poddanskej obci Čachtického hradu. Ale možno to bolo celkom inak.

Pozrime sa teraz, milí Vaďovčania, čo čakalo Slovákov v stáročiach po prvej písomnej zmienke.

Ľudovít Veľký /1342 – 1382/ vydal pamätný spis „Privilégium pro Slavis“, ktorým zabezpečil Slovákom v Žiline právo na rovnaké zastúpenie v mestskej rade, aké mali Nemci.

Už sme spomenuli, že v roku 1415 upálili majstra Jána Husa.

V roku 1465 – za panovania Mateja Korvína – založili si naši dávni predkovia prvú slovenskú univerzitu – Universitas Istropolitana.

V roku 1514 východné Slovensko zachvátilo Dóžovo povstanie.

Kvôli postupnosti a chronológii opäť uvádzam, že v roku 1517 vystúpil so svojim učením Martin Luther.

V roku 1526 sa uskutočnila pamätihodná bitka pri Moháči, ktorá znamenala ďalšie prenikanie Islamu do strednej Európy, začiatok tureckého panstva a tiež vznik Rakúsko-uhorskej monarchie. Jej prvým panovníkom bol Ferdinand I.

Následne potom naši predkovia prežívali strastiplné 17. Storočie, v ktorom na našom území zúrili stavovské povstania /Bočkayovo, Betlenovo/ a ďalšie.

Avšak v XVII. stor., popri nekonečných strastiach došlo i k určitému duchovnému rozvoju. Peter Pázmaň založil v Trnave Trnavskú univerzitu. Stalo sa to v roku 1635. O rok nato, ako prejav určitého duchovného pohybu, slovenskí evanjelici si vydali spevník cirkevných piesní v slovenskom jazyku pod názvom Citara sanktórum. O necelých dvadsať rokov uzrel svetlo sveta – opäť v slovenskom jazyku – i spevník katolíckych piesní Cantus Catholici.

K významným udalostiam došlo hneď na začiatku XVIII. stor. V Liptovskom Mikuláši zomrel krutou smrťou náš slávny národný bojovník Jurko Jánošík.

V tom istom roku cisár Karol VI. vydal tzv. pragmatickú sankciu, ktorou umožnil, aby sa na čelo monarchie mohla dostať aj panovníčka – žena.

Slováci dávali o sebe vedieť i v politickej oblasti. Dubnický farár Ján Baltazar Magin napísal významnú tzv. Obranu národa.

Ustanovenie Pragmatickej sankcie – keď dozrel čas – využila naša múdra, slávna panovníčka Mária Terézia /1740 – 1780/.

Následníkom Márie Terézie sa stal jej syn Jozef II. Rovnako múdry a vzdelaný panovník, ako jeho slávna matka. Pre nás, Slovákov malo panovanie Jozefa II. osobitný význam. Ku koncu panovania Jozefa II. rozhodným spôsobom vstúpil do slovenského národného vývinu rodák zo Slanice, vzdelaný kňaz Anton Bernolák, ktorý v roku 1787 napísal svoj významný spis Dizertácia filologického kritika de literis Slavorum, ktorý bol vlastne impulzom pre zavedenie prvého spisového jazyka Slovákov a to na báze západoslovenského nárečia. Tento náš slávny rodák a slávny muž zvolal do slovenského sveta: „Slováci, píšete po slovensky. Tu máte slovo moje o reči Vašej“.

Následne, už o 5 rokov si naši národní buditeľia, najmä katolícki kňazi založili v Trnave vedeckú spoločnosť „Slovenské učené tovarišstvo“. Následne už v západoslovenskom nárečí vzniká prvý slovenský román René mládenca príhody a skúsenosti z pera Jozefa Ignáca Bajzu. Poučnú literatúru začína vydávať Jur Fándly.

O pol storočia vystupuje na scénu slov. národného života nová, mladá vzdelaná generácia, aby slovenský vývoj a slovenský národný život posunula výrazným spôsobom dopredu. Štúr, Hurban, Hodža, evanjelickí kňazi, z dnešného pohľadu takmer mladíci, pri návšteve Jána Hollého na Dobrej vode uvádzajú do života novú spisovnú slovenčinu a to na osnove stredoslovenského nárečia. Stalo sa tak v roku 1843 a tento rok vošiel do našej slovenskej histórie opäť ako mimoriadne významný impulz, pre ďalší rozvoj slovenskej vzdelanosti a slovenského národného vývinu.

V roku 1844 vzniká Tatrin a v roku 1845 – 1. augusta – vychádza prvé číslo Slov. národných novín.

A už klope na dvere revolučný rok 1848. V roku 1861 vydáva statkár a právnik Štefan Marko Daxner Memorandum slovenského národa. Napokon – v roku 1863 bola založená Matica Slovenská.

Čo povedať na záver? My Slováci sa nemáme za čo hanbiť. Máme za sebou rovnako slávnu a bohatú históriu, ako iné národy. Len si ju treba osvojiť. Len ju treba poznať. A čo je mimoriadne významné – zachovali si – naši predkovia - až do dnešných dní svoj materinský jazyk. Česť a sláva im za to.

Ing. Andrej Strýček

Mílnik cválajúceho času...

Objekt, ktorý si donedávna sotva kto všimol. Z tých, ktorí takmer denne a veľa rokov prechádzajú okolo, ale aj z tých domácich. A zrazu úžasná premena v niečo, čo určite vzbudí záujem domácich i tých z okolia, verím, že aj celkom „cudzích“.

Nechcem písať o financiách, ani o majetkovej podstate, projektoch, zmluvách, dohodách, kontrolách...

Chcem sa s vami podeliť o podstate a s tým starým známym – Čo je doma, to sa počíta... Otvorilo sa veľa dverí na

zrekonštruovanom objekte, ktorý už nemálo (aj) občanov našej obce videlo zrovnaný so zemou. A zrazu ako z popola vstal polyfunkčný objekt, slúžiaci všetkým, ktorí pocítili túžbu i potrebu vojsť a pošepnúť svoje pranie. Bodaj by každý stisk kľučiek na mnohých dverách našiel tú správnu odozvu, aby každá z izbíc bola akousi našou vaďovskou rozprávkovou trinástou komnatou.

Verím, že po (krátkom) čase si uvedomíme, že „KOMUNITNÉ CENTRUM – Dom záujmových činností“ je vzácny

mílnik malej histórie. Malej, ale našej! Pamätníci mladnú: za 4 - 5 desaťročí sa veľa, veľmi veľa zmenilo. Tí mladší možno nezabudnú na pristátie človeka na Mesiaci, na veľkosť prvého počítača, či mobilu, možno aktuálne úspešné pristátie inteligentnej sondy na Marse... Možno ich (okrem iného) viac zaujíma, niekedy až snád trochu „nezdravo“, súčasná podoba

a využitie fenoménov komunikačných technológií na prahu tretieho tisícročia.

Verím však, že ich pozornosť zaujme aj akýsi spletenec zo slamy, v ktorom sa kedysi uložil chlieb pred tým, ako sa vložil do pece... Áno, aj na pohľad obyčajná ošatka, ktorá je dnes už akási iná, rovnako ako chlieb. Ten, ktorý pred desaťročiami nakysol v slamenej ošatke a piekol sa z domácej múky a doma (nie však v malej elektrickej pekárničke) bol iný, bol naozaj posvätný chlieb, o ktorom platilo, že sa naň ťažko robilo.

Pamätníci mladnú, ale aj napriek tomu odchádzajú. Tu, za mnohými dverami sa zastavil čas a ponúka nám nazrieť a obdivovať to skôr prežitú.

Všetko je po rokoch inak a nielen v súvislosti s chlebom, mnohé ďalšie uvidíte až vstúpite do vaďovského „domu“.

Som presvedčený, že za nemálo obyvateľov Vaďoviec touto cestou tľmočím obdiv a vďaku všetkým, ktorí k tomuto mílniku našej histórie akoukoľvek formou i mierou prispeli!

Ján Mikláš

Zo života našej školy

Čas oddychu, dovoleníek a prázdnin je v plnom prúde. Užívame si ho všetci s radosťou a zaslúžene, veď sme usilovne pracovali celý uplynulý školský rok.

Od začiatku sme sa snažili a ako sme vás informovali už v minulom čísle „Vadovských noviniek“ už v prvom polroku škol-

ského roku sme odvedli veľký kus práce. Popri získavaní vedomostí sme stihli spoločné akcie s rodičmi - napr. Tekvičiadu, potešili sme jubilujúcich občanov našej obce.

Pred Vianocami sme usporiadali milú akciu „Vítanie Mikuláša“. Na našu veľkú radosť prišiel nielen sv. Mikuláš, ale aj deti z našej obce i blízkeho okolia a spolu sme sa príjemne zabavili.

Nezaháľali sme ani v novom kalendárnom roku a už v januári sme na zápise do prvého ročníka privítali deti, ktoré budú našu školu navštevovať v budúcom školskom roku. Zápis bol zaujímavý a deťom sa veľmi páčil – na chvíľu sa totiž stali obyvateľmi indiánskej osady, do ktorej museli prísť náročným „indiánskym chodníkom“ s mnohými úlohami. Po ich splnení však nasledovala odmena - deti boli úspešne zapísané do prvého ročníka a my sa ne veľmi tešíme.

Vo februári sme sa stretli v KD na ďalšej akcii – Detskom karnevale, kde sa o veselý program postarala „čarodejnícka škola“ zo ZŠ a veselé postavičky Pat a Mat z MŠ. Spolu sme sa príjemne zabavili pri speve, tanci, súťažiach a chutnom občerstvení.

V marci – Mesiaci knihy – sme navštívili výstavu detských kníh. Veľmi peknou akciou bol školský projekt „Môj rozprávkový deň“. Tento rok sme spracovali rozprávku Červená čiapočka – pozreli sme si DVD, zahrli divadielko a rozprávku si aj výtvarne spracovali. Naše práce teraz zdobia priestory školy.

V apríli sme si pripomenuli „Deň Zeme“ – tento deň sprevádzali rôzne ekoaktivity, beseda i maľovanie na chodník, kde sme stvárnilli naše predstavy o „Zelenej planéte“.

Zároveň sme sa zapojili do projektu „Vtáčnice“ – našou úlohou je starostlivosť o novovysadené stromčeky.

Ako každý rok i tento sme s láskou pripravili program ku „Dňu matiek“ pre naše mamičky, babičky i všetky ženy našej obce.

Krásne počasie v máji sme využili i na náš školský výlet do Piešťan. Navštívili sme Dom umenia - bábkové divadlo „Honza a drak“, prezreli sme si Kúpeľný ostrov, oboznámili sa s jeho históriou a oddýchli si na indiánskom ihrisku.

Sviatok všetkých detí MDD sme oslávili ako „Deň bez aktiviek“ – a čas učenia v škole sme nahradili hrami, zábavou a rôznymi súťažami.

Prijali sme tiež pozvanie na „Futbalový turnaj“ v ZŠ Krajné a prežili príjemné športové dopoludnie.

Absolvovali sme exkurziu vo firme OXYMAT a z príležitosti Dňa otcov sme zblahoževali mužom – otcom.

Ďalšou exkurziou bola poľovnícka výstava v KD Hrachovište. Naše deti sa aktívne zapájali do rozhovorov s prednášajúcimi a ukázali i svoje vedomosti o prírode a zvieratkách v nej. Tešili sme sa, že práve naše deti boli usporiadateľmi pochválené ako najaktívnejšie – či už za výtvarné práce, ktoré sme na výstavu venovali, ale aj za vedomosti, ktoré ukázali.

Zaujímavou akciou na našej škole bol „Čitateľský maratón“,

na ktorý sme pozvali všetkých zamestnancov našej školy i deti z MŠ. Akcia sa vydarila a priniesla veľa úsmevných chvíľ.

Záver školského roku sprevádzala milá akcia – oslava „Dňa rodiny“, ktorá svoje meno neniesla nadarmo. Zúčastnili sa jej všetci zamestnanci našej školy, deti zo ZŠ i MŠ, ale aj ich rodičia, súrodenci i starí rodičia... Spoločne sme opekali, súťažili, jazdili na koňoch a ukázali, že spolu naozaj tvoríme jednu veľkú rodinu.

Ale mimoškolské akcie nie sú hlavnou úlohou nášho školského života. Snažili sme sa samozrejme najmä v učení, toho dôkazom sú naše školské výsledky. Priemer celej školy za uplynulý školský rok 2011/2012 je 1,50. S čistým štítom – so samými jednotkami skončilo 57 % žiakov. Radosť nám robí skutočnosť, že všetci žiaci prospeli a všetci môžu postúpiť do vyššieho ročníka.

Veľkú radosť nám urobil náš žiak Dominik Schindler, ktorý

dosiahol pod vedením pani učiteľky Mgr. Lenky Kračinovskej vynikajúce výsledky vo vzdelávaní v anglickom jazyku, keď na Cambridge Young Learners English Tests (YLE) dosiahol vynikajúce výsledky a získal stupeň Movers.

Keďže sa nestaráme iba o vedomosti našich detí, ale i o pekný vzhľad a útulnosť našej školy, podarilo sa nám po prekonaní mnohých prekážok, za výdatnej pomoci členov našich rodín, niektorých rodičov našich detí a firiem OXYMAT Vaďovce

a IPM Plast Vaďovce zveľadiť a zrekonštruovať ďalšie priestory školy. Tešíme sa, že práve vďaka vyššie spomenutým môžeme už v novom školskom roku využívať priestory ďalšej triedy na pohybové aktivity.

Veríme, že spolupráca s rodičmi i so spomenutými „patrónmi“ našej školy sa s uplynulým školským rokom neskončila a my sa už tešíme na spoluprácu i nové zážitky v novom školskom roku.

Zuzana Chudíková, učiteľka

Čo je nové v materskej škole?

Prázdniny sú v plnom prúde, naša materská škôlka však nezostala ani cez prázdniny opustená. Naopak, vládol v nej čulý pracovný ruch, a tak v priestoroch škôlky vznikol pekný priestor, ktorý zlepšil pobyt v našej škôlke nielen deťom, ale i

nám – pedagógom. Každoročne z našej materskej školy odchádza niekoľko predškolákov do základnej školy a vzápätí prichádzajú nové deti. Trieda škôlky bola donedávna, na počet 21 detí, dosť malá na hranie, učenie a odpočinok. Deti veľmi radi stavajú a pri edukačných aktivitách sa využíva celá trieda. Keď bolo treba pripraviť ležadlá na odpočinok, museli sme všetko odložiť. Chýbal priestor. Preto sme sa po vzájomnej dohode s pani riaditeľkou ZŠ a pani starostkou dohodli na úprave priestorov v prízemnej časti budovy základnej školy. Nebolo to ľahké. Demontážne práce, budovanie priečok, maľovanie, sťahovanie,

upratovanie a hlavne financovanie. Našli sa však ľudia, firma a rodičia, ktorí sa naplno zapálili pre dobrú vec a lepšie podmienky pre deti. Tak sa počas prvých troch júlových týždňov budovalo. A výsledok? Vyrástla nová spálňa pre deti, zväčšil sa priestor v triede a šatne pre školákov zostali zachované. Touto cestou sa chcem poďakovať firme WINSTAL s.r.o. zo Starej Turej za rýchle stavebné práce, firme OXYMAT z Vaďoviec za výdatnú pomoc pri realizácii projektu, stolárskej firme p. Ondrejčíku z Ivanoviec, pani učiteľke Slávke a rodičom, ktorí priložili ruky k dielu. Teraz sa už tešíme na začiatok nového školského roka, na nové i známe deti a na novú triedu a spálňu.

Lívia Čerešňová, riaditeľka MŠ

Spoločenská kronika

PRIHLÁSENÍ NA TRVALÝ POBYT OD 01.01.2012

Boris Bartek, Irena Barteková, Michal Klč, Andrea Klimáčková, Michal Pospíšil, Mária Lužná, Jakub Lužný, Boris Martinák, Rozália Tomanová, Ing. Jana Mináriková

NOVÍ OBČIANKOVIA

Diana Barteková, Juraj Benian, Alexander Petrovič
Vitajte medzi nami!

MANŽELSTVO UZAVRELI

Ing. Kristína Gajdošová a Ing. Michal Majer
Daniela Kmeťová a Peter Valaštek

ODHLÁSENÍ Z TRVALÉHO POBYTU

Lenka Martáková, Anna Rumíšková, Karina Petrášová, Liliána Durcová, Veronika Rubaninská, Ing. Kristína Majerová, Zdenko Moravčík

Veľa šťastia v novom živote!

OPUSTILI NÁS

Bohuš Majerčík, Emília Miklášová, Ľudovít Fabián, Alžbeta Naďová, Vladislav Holka

Češť ich pamiatke!

Obec Vadovce pozýva občanov obce, rodákov, chalupárov i ostatných občanov
na

Deň obce Vadovce

a oslavy 620. Výročia prvej písomnej zmienky o obci Vadovce

Program osláv 620. výročia prvej písomnej zmienky o obci Vadovce

Sobota 18.8.2012

- 14.00 hod. *Slávnostné odovzdanie a vysvätenie obecného múzea* – bývalá rím.kat. fara vo Vadovciach
- 15.00 hod. *Slávnostné odovzdanie a vysvätenie viacúčelového ihriska* – školské ihrisko
- po odovzdaní ihriska bude program pokračovať športovým popoludním
- *turnaj v minifutbale a športovými hrami pre deti*
- 16.30 hod. *Vystúpenie dychovej hudby Bučkovanka* – školské ihrisko
- 19.00 hod. *Ukážka historickej hasičskej techniky s požiarnym útokom* – školské ihrisko
- 19.30 hod. *Diskotéka* – školské ihrisko

**Poľovnícke združenie Vadovce pozýva občanov
na pravý poľovnícky guláš**

**Na slávnosti si budete môcť zakúpiť aj rôzne obecné reklamné predmety,
občerstvenie, alko aj nealko.**

Takto sme oslavovali 615. výročie prvej písomnej zmienky o našej obci v roku 2007

Oslavy v parku v centre obce

Výstava z dejín obce

